

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 17.12.2009
KOM(2009) 687 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE

podle článků 4 a 5 rozhodnutí Rady ze dne 5. října 2006 o zřízení mechanismu vzájemné výměny informací o opatřeních členských států v oblasti azylu a přistěhovalectví

OBSAH

1. ÚVOD 3
2. ČINNOSTI 3
3. VŠEOBECNÝ PŘEHLED 4
4. PŘEDANÉ INFORMACE 4
5. HODNOCENÍ 9
6. ZÁVĚRY 9
PŘÍLOHA: 11

1. ÚVOD

Rada ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci v závěrech přijatých na zasedání dne 14. dubna 2005 vyzvala k vytvoření systému pro vzájemnou výměnu informací mezi subjekty zodpovědnými za migrační a azylovou politiku v členských státech. Komise na základě této žádosti v říjnu 2005 předložila návrh rozhodnutí Rady o zřízení mechanismu vzájemné výměny informací o opatřeních členských států v oblasti azylu a přistěhovalectví[1]. Toto rozhodnutí (2006/688/ES) bylo Radou přijato dne 5. října 2006[2].

Rozhodnutí vytváří systém bezpečné výměny informací a konzultací mezi členskými státy o vnitrostátních opatřeních, jejichž přijetí se plánuje nebo jež byla v nedávné době přijata, a to v případě, že jsou tato opatření veřejně přístupná a že pravděpodobně budou mít významný dopad na několik členských států nebo na Evropskou unii jako celek.

Článek 4 rozhodnutí stanoví, že Komise vypracuje každoročně celkovou zprávu, která shrnuje nejdůležitější informace poskytnuté členskými státy. Tato obecná zpráva se předkládá Evropskému parlamentu a Radě a představuje základ pro rozpravu na úrovni ministrů o vnitrostátních politikách v oblasti azylu a přistěhovalectví.

Článek 5 stanoví, že Komise vyhodnotí fungování mechanismu po dvou letech od jeho vstupu v platnost a poté v pravidelných intervalech. Podle potřeby může také navrhnout změny.

Vzhledem ke stejnému dvouletému období na vyhodnocení fungování mechanismu považuje Komise za vhodné spojit zprávu (článek 4) a vyhodnocení (článek 5) do jednoho dokumentu. To umožní předložení komplexního záznamu o prvním období fungování mechanismu vzájemné výměny informací (MIM).

2. ČINNOSTI

Toto rozhodnutí vstoupilo v platnost dne 4. listopadu 2006. Samotný mechanismus začal fungovat v dubnu 2007. Komise v souladu se článkem 3 rozhodnutí zřídila speciální zájmovou skupinu na platformě internetové sítě CIRCA (Communication & Information Resource Centre Administrator – správce centra komunikačních a informačních zdrojů) a umožnila přístup vnitrostátním kontaktním místům určeným členskými státy.

Do konce září 2008 všechny členské státy určily svá vnitrostátní kontaktní místa. Přístup byl poskytnut přibližně 60 národním odborníkům, přičemž se počet přístupů požadovaných členskými státy pohybuje mezi jedním a pěti na členský stát.

Komise na podporu vnitrostátních kontaktních míst a za účelem seznámení národních odborníků se sítí zorganizovala v únoru 2007 školení CIRCA, na které navázalo další školení na semináři v prosinci 2007. Toto druhé školení poskytlo také fórum pro předběžnou analýzu prvních šesti měsíců od zprovoznění systému. Třetí seminář, který se zaměřoval na možný obsah této zprávy, se uskutečnil v dubnu 2008.

---

1 KOM(2005) 480 v konečném znění.

2 Úř. věst. L 283/40, 14.10.2006.

Komise zároveň informovala členské státy ve Výboru pro imigraci a azyl o nejdůležitějších informacích předaných členskými státy. Výbor na základě dotazníku projednal způsoby, jak používání mechanismu vylepšit. Výbor na svém zasedání dne 8. června 2009 informoval rovněž o přípravě zprávy a hodnocení. Čistě faktická část zprávy byla za účelem prověření poskytnuta kontaktním místům MIM.

3. VŠEOBECNÝ PŘEHLED

Od dubna 2007 do 30. září 2009 předalo prostřednictvím MIM informace 16 členských států. Informace se týkaly 45 různých opatření. Zhruba 50 % sdělení (21) se vztahovalo na přijaté právní předpisy, zatímco pouze 4 sdělení se týkala návrhů právních předpisů. Ohledně politických záměrů a dlouhodobého plánování bylo poskytnuto celkem 9 sdělení od 5 členských států. 11 členských států neposkytlo žádné informace (viz příloha). I když v určitých obdobích docházelo ke zvýšené intenzitě výměny informací, v roce 2009 byly v rámci MIM učiněna pouze čtyři sdělení.

Formát sdělovaných informací nebyl vždy homogenní. Podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí se informace sdělují na formuláři přiloženém k rozhodnutí a pokud možno s internetovým odkazem na celý text. V některých případech však členské státy formulář nepoužily a předaly pouze holý text příslušného opatření. Kvůli tomu mohlo být účinné přijetí těchto informací obtížnější, neboť zainteresované členské státy nebyly okamžitě schopny rozpoznat podstatu opatření nebo jeho možný dopad. Zřejmé jsou i rozdíly v obsahu vyplněných formulářů. Zatímco některé formuláře zahrnovaly poměrně komplexní (ale stále výstižné) příspěvky, jiné se omezily pouze na povrchní popis, který nemusel poskytnout dobrou představu o povaze opatření.

Dále v některých případech byl uveden pouze anglický název příslušného opatření, zcela bez formuláře, a znění opatření bylo pouze v původním jazyce. To mohlo vést k riziku nepochopení informace. Je třeba připomenout, že podle přílohy rozhodnutí členské státy přeloží celý název opatření, jeho krátký popis a jakékoli připomínky a poznámky do jiného úředního jazyka institucí Evropské unie, než je jejich.

4. PŘEDANÉ INFORMACE

Politické záměry a dlouhodobé plánování

Spojené království dne 20. dubna 2007 zaslalo dva dokumenty přijaté v březnu 2007 ministerstvem vnitra: „Zabezpečení **hranic** UK – naše vize a strategie pro budoucnost“ a „Dodržování zásad – strategie k zajištění a zabezpečení souladu s našimi **imigračními zákony**“. Tyto dokumenty stanovily nový postoj britských orgánů ohledně hraniční politiky a dodržování imigračních zásad.

Španělsko dne 25. června 2007 informovalo o „Strategickém plánu pro **občanství a integraci**“, který vysvětluje postoj Španělska k integraci v letech 2007–2010.

Rumunsko dne 17. dubna 2008 informovalo o rozhodnutí vlády o schválení **národní imigrační strategie** na roky 2007–2010.

Nizozemsko dne 13. dubna 2007 informovalo o plánovaném přijetí **nařízení vlády o urovnání nevyřešených záležitostí po dřívějším cizineckém zákonu**.

Nizozemsko také dne 1. srpna 2008 informovalo o dopise ministra spravedlnosti a jeho náměstka předsedovi parlamentu o analýze **používání článku 1F Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951**. V dopise ze dne 9. června 2008 jsou uvedeny závěry hodnocení nizozemské politiky ohledně článku 1F úmluvy z roku 1951.

Nizozemsko se kromě toho dne 29. září 2008 podělilo s členskými státy o **„Plán moderní migrační politiky“**. Tento plán byl nizozemskému parlamentu předložen dne 27. června 2008 a obsahuje **návrh** nizozemské vlády **o přijímání a pobytu cizích státních příslušníků**, kteří se chtějí v Nizozemsku usadit.

Nizozemsko rovněž dne 12. února 2009 informovalo o přijetí dokumentu **„Dosahování účinnějšího azylového řízení a účinnější návratové politiky“.** V tomto dokumentu jsou načrtnuty plány vlády na dosažení důslednějšího a rychlejšího azylového řízení, což rovněž podpoří návrat těch žadatelů, jejichž žádost byla odmítnuta.

Švédsko dne 9. prosince 2008 informovalo o přijetí **mezinárodní strategie švédské rady pro migraci**. Tento dokument je komplexní široce uplatnitelnou mezinárodní strategií, která byla generálním ředitelem přijata v červnu 2008.

Návrhy právních předpisů

Další informace o legalizaci žadatelů o azyl v **Nizozemsku** (zmíněné výše v části o politických záměrech) byly obdrženy dne 7. května a 5. června 2007. Podle nařízení bude cizím státním příslušníkům, kteří si podali žádost o azyl před 1. dubnem 2001 a od 1. dubna 2001 žili nepřetržitě v Nizozemsku, uděleno z moci úřední povolení k pobytu. Podle tohoto nařízení nebude povolení k pobytu uděleno cizím státním příslušníkům, kteří představují hrozbu pro veřejný pořádek a národní bezpečnost. Cizím státním příslušníkům, kteří v rámci různých řízení uvedli nepravou totožnost nebo státní příslušnost a jejichž totožnost nebo státní příslušnost se ukázaly být nepravé, také nebude povolení podle tohoto nařízení uděleno.

Itálie dne 3. května 2007 informovala o návrhu zákona, kterým se mění **nařízení o přistěhovalectví** a podmínky pro cizince, ve kterých se mimo jiné upravuje i **přednostní postup** pro **vysoce specializované pracovníky** (v oblasti výzkumu, vědy, umění, řízení, zábavního průmyslu, sportu) za účelem urychleného udělování povolení k pobytu na maximálně 5 let, jakož i **opatření pro účinnou návratovou politiku**.

Itálie dne 8. listopadu 2007 ohlásila zákon senátu č. 1201 o návrhu právních předpisů o intervencích v boji proti zneužívání **nelegálních pracovníků**, jejichž cílem je posílení ochrany migrujících pracovníků a zpřísnění **sankcí pro zaměstnavatele**.

Česká republika dne 17. června 2008 informovala o návrhu předpisu o **povolené migraci**, kterým se zavádí **„zelená karta“.** Tento předpis měl vstoupit v platnost v polovině roku 2009. „Zelená karta“ měla být dokladem, který pro území České republiky sjednotí pracovní povolení a povolení k pobytu a pro účely zaměstnání bude ve zvláštních případech sloužit jako dlouhodobé povolení k pobytu.

Přijaté právní předpisy

Slovenská republika dne 8. března 2007 informovala o změnách v novém **azylovém zákoně**, který zahrnuje koncepci podpůrné ochrany. Dne 31. ledna 2008 Slovenská republika informovala o **dalších změnách** azylového zákona.

Maďarsko dne 2. července 2007 informovalo o novém **právním předpisu v oblasti přistěhovalectví** v Maďarsku („zákon II z roku 2007 o vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí"). Nový právní předpis, který vstoupil v platnost dne 1. července 2007, slouží především pro účely sladění s příslušnými právními nástroji EU, především s schengenským *acquis*.

Téhož dne **Maďarsko** informovalo o novém „zákoně LXXX z roku 2007 o **azylu**", který byl přijat dne 25. června 2007 a vstoupil v platnost dne 1. ledna 2008. Tento nový právní předpis slouží především pro účely plnění příslušných směrnic ES (směrnice o minimálních normách, směrnice o azylovém řízení a směrnice o přijímání žadatelů o azyl) a mimo jiné zavádí do maďarského právního systému koncepci podpůrné ochrany. Anglické znění nového zákona bylo předloženo dne 21. prosince 2007.

Maďarsko rovněž dne 18. srpna 2009 poskytlo znění nařízení vlády č. 113/2007 a 114/2007 o provádění zákona I z roku 2007 **o přijímání a pobytu osob s právem na volný pohyb a pobyt**, kterým se provádí zákon o volném pohybu, jež vstoupil v platnost dne 1. ledna 2007.

Malta dne 6. července 2007 informovala o novém právním předpisu, kterým se ve vnitrostátním právu provádí směrnice 2003/86/ES o **právu na sloučení rodiny** pro státní příslušníky třetích zemí.

Téhož dne **Polsko** informovalo o vyhlášce ministra práce a sociální politiky ze dne 27. června 2007, kterou se mění vyhláška o práci cizinců bez potřeby **vlastnit pracovní povolení**. Očekávalo se, že nová pravidla podpoří **legální zaměstnávání** cizinců a pomohou řešit nedostatek pracovní síly zejména v zemědělství a stavebnictví. Tato vyhláška vstoupila v platnost dne 5. července 2007.

Polsko kromě toho dne 31. ledna 2008 informovalo o dalších změnách vyhlášky o práci cizinců bez potřeby vlastnit pracovní povolení. Původní délka období (až 3 měsíce) byla prodloužena na maximálně 6 měsíců během období 12 měsíců. Tato vyhláška vstoupila v platnost dne 1. února 2008.

Polsko rovněž dne 20. července 2007 informovalo o zákonu ze dne 24. května 2007, kterým se mění cizinecký zákon (a některé další zákony). Cílem tohoto zákona bylo provedení směrnice 2005/71/ES a směrnice 2004/114/ES. Novela kromě toho obsahuje **nástroj na zrušení zákazu (legalizaci) pro cizince s protiprávním pobytem** na území Polské republiky nepřetržitě alespoň od 1. ledna 1997, kteří do šesti měsíců od vstupu tohoto zákona v platnost podají žádost o udělení povolení k pobytu na pevně stanovené období jeden rok. Zákon vstoupil v platnost dne 20. července 2007.

Německo dne 27. září 2007 informovalo o novém právním předpisu, kterým se mění německý **zákon o přistěhovalectví.** Hlavním účelem tohoto zákona bylo provedení jedenácti směrnic. Kromě toho byl změněn zákon o pobytu, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2005, a to za účelem boje proti podvodným a vynuceným manželstvím, zvýšení vnitřní bezpečnosti, podpory integrace cizinců (včetně tolerovaného pobytu některých kategorií státních příslušníků třetích zemí) a usnadnění příchodu do Německa těch, kteří chtějí v zemi začít podnikat.

Portugalsko dne 6. listopadu 2007 informovalo o nových právních předpisech (zákonu č. 23/2007 ze dne 4. července 2007 a vyhlášky č. 84/2007 ze dne 5. listopadu 2007), kterými se schvaluje **právní rámec pro vstup, odchod, pobyt a vyhoštění cizinců** v rámci státního

území. Tímto zákonem Portugalsko provedlo do vnitrostátního práva několik směrnic, zejména směrnice o legální migraci.

Slovinsko dne 12. března 2008 informovalo o „zákonu o mezinárodní ochraně“, který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2008. Tímto zákonem Slovinsko provedlo do vnitrostátního práva **azylové směrnice**. Kromě povinností stanovených ve směrnicích je v zákoně nová kapitola o **trvalém přesídlení** na základě kvót.

Česká republika dne 8. dubna 2008 informovala o změně zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky, která vstoupila v platnost dne 21. prosince 2007. Zákon o pobytu cizinců na území České republiky je základním právním aktem, který obsahuje právní ustanovení upravující **práva a povinnosti cizinců, kteří legálně pobývají** na území České republiky a kteří na její území vstupují, jakož i otázky vízového procesu, vyhoštění atd. Hlavní změny se týkají provedení směrnice 2005/71/ES a směrnice 2001/51/ES do vnitrostátního práva, povinnosti cizinců žádajících o víza nechat si sejmout otisky prstů a vyfotit se, zavedení podmínky prokázat znalost českého jazyka jakožto nezbytného požadavku při podávání žádosti o trvalé povolení k pobytu a nové úpravy týkající se podvodného chování, jehož cílem je získání povolení k pobytu v České republice – tzv. „účelových manželství“.

Švédsko také dne 8. dubna 2008 informovalo o změnách **švédského cizineckého zákona** a **vyhlášky o cizincích**, které vstoupily v platnost již začátkem roku 2006. Cizinecký zákon kromě jiného obsahuje opatření týkající se podmínek vstupu cizinců do Švédska a jejich pobytu a práce ve Švédsku, víz, práva pobytu, uprchlíků a osob potřebujících ochranu, postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů ve Švédsku pro státní příslušníky třetích zemí, zadržení, odepření vstupu, rozhodnutí o vyhoštění, odvolacího řízení, právní pomoci a dočasné ochrany. **Vyhláška o cizincích** obsahuje ustanovení o cestovních dokladech, vízech, právu pobytu, povolení k pobytu, pracovním povolení, kontrolách a donucovacích opatřeních, povinnosti poskytnout informace a odepření vstupu, vyhoštění atd.

Rakousko dne 16. dubna 2008 poskytlo znění federálního zákona o usazení se a pobytu v Rakousku (**zákon o usazení se a pobytu**) a federálního zákona o poskytování azylu (**azylový zákon** z roku 2005). Oba vstoupily v platnost dne 1. ledna 2006.

Rakousko dne 13. srpna 2009 poskytlo znění **změn azylového zákona, zákona o usazení se a pobytu a zákona o zahraniční politice** ze dne 1. dubna 2009.

Řecko dne 10. května 2007 informovalo o **procesu legalizace** určitých kategorií státních příslušníků třetích zemí. Ustanovením čl. 18 odst. 4 zákona č. 3536/2007 se upravuje proces legalizace v souvislosti s určitými kategoriemi státních příslušníků třetích zemí, kteří v Řecku žili do 31. prosince 2004 a kteří tam i nadále žijí, pokud nepředstavují hrozbu pro veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost. Tyto osoby musí předložit konkrétní důkaz potvrzující jejich pobyt v Řecku. Na manžele/manželky a nezletilé děti těchto cizích státních příslušníků se tato legalizace vztahuje nezávisle.

Řecko dne 15. května 2008 informovalo, s odvoláním na čl. 2 odst. 4 nařízení Rady, o výnosu prezidenta č. 106/2007 o provedení směrnice 2004/38/ES do vnitrostátního práva. Téhož dne byla poskytnuta informace o společném rozhodnutí ministerstev č. 16928/17-8-07 o **potvrzování znalosti řeckého jazyka** a poznatků z řecké historie a kultury pro státní příslušníky třetích zemí, kteří chtějí žádat o **právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta**, ve znění společného rozhodnutí ministerstev č. 999/03-3-08.

Španělsko dne 23. září 2008 informovalo o novém právním předpisu o **podpoře dobrovolného návratu** nezaměstnaných státních příslušníků třetích zemí do jejich zemí původu. Tímto opatřením přijatým vládním nařízením č. 4/2008 ze dne 19. září 2008 se umožňuje vyplatit ve dvou splátkách dávky v nezaměstnanosti těm státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou ve Španělsku legálně a kteří se dobrovolně rozhodnou k návratu do svých zemí původu. Obecným pravidlem je, že tito pracovníci musí být státními příslušníky zemí, s nimiž Španělsko podepsalo dvoustrannou dohodu o sociálním zabezpečení.

Konečná rozhodnutí nejvyšších soudů

Nebyly předány žádné informace.

Správní rozhodnutí, která se týkají velké skupiny státních příslušníků třetí země nebo jsou obecné povahy

Itálie dne 3. května 2007 informovala o přijetí směrnice ministra vnitra a ministra pro rodinnou politiku o **pobytu nezletilých cizinců** a o oběžníku o vydávání **povolení** k pobytu **pro neprofesionální sportovce nepocházející ze zemí EU.**

Itálie dále dne 6. prosince 2007 předložila informace o rozhodnutí ministra vnitra o **povoleních k pobytu vydávaných za účelem sociální ochrany** pro přistěhovalce, kteří jsou vystaveni vykořisťujícím pracovním podmínkám.

Španělsko dne 25. června 2007 informovalo o **vyhlášce ministerstva, kterou se určují ekonomické prostředky, které cizinci musí** při vstupu do Španělska **mít**, a o druhé vyhlášce ministerstva, kterou se upravují **zvací dopisy soukromých osob, kterými se cizinci pozývají do Španělska ze soukromých důvodů nebo z důvodu turistiky**.

Španělsko kromě toho dne 2. srpna 2007 informovalo o pokynech, kterými se určuje **postup pro zpracování žádostí státních příslušníků třetích zemí zaregistrovaných na španělských lodích** o získání povolení k pobytu a pracovního povolení ve Španělsku.

Španělsko rovněž dne 17. ledna 2008 informovalo o rozhodnutí španělské rady ministrů ze dne 21. prosince 2007, kterým se upravuje **kvóta zahraničních pracovníků nepocházejících ze zemí Společenství** ve Španělsku v roce 2008.

Ostatní

Nizozemsko dne 2. listopadu 2007 informovalo o rozhodnutí úseku pro správní právo Rady státu **požádat Evropský soudní dvůr o vydání předběžného rozhodnutí** v otázce týkající se rozsahu článku 15 (úvodního textu) a písmena c) směrnice 2004/83/ES.

Švédsko dne 22. července 2008 informovalo o pokynech generálního ředitele švédské rady pro migraci (přijatých v květnu 2008) o **použití dublinského nařízení** v souvislosti s Řeckem.

Nizozemsko se dne 2. října 2008 s členskými státy podělilo o politická rozhodnutí v oblasti **azylu**, která byla přijata v souvislosti s **určitými zeměmi původu**. Tato rozhodnutí se týkají použití informací o zemích při vyhodnocování žádostí o azyl v Nizozemsku. Nizozemsko dne 14. srpna 2009 poskytlo **novou přílohu** tohoto dokumentu.

5. HODNOCENÍ

Členské státy a Komise[3] zdůraznily, že neexistence hraničních kontrol v schengenském prostoru, společná vízová politika, úzké ekonomické a společenské vazby mezi členskými státy EU a vytvoření společné přistěhovalecké a azylové politiky vedou k tomu, že vnitrostátní přistěhovalecké politiky mají dopad přesahující státní hranice. Kroky přijaté v jednom členském státu z vnitrostátních nebo regionálních důvodů mohou mít v krátké době vliv na jiný členský stát. Systematická výměna informací proto umožňuje získat lepší poznatky o politikách ostatních členských států, zlepšit jejich koordinaci, ovlivnit kvalitu nových právních předpisů EU a v neposlední řadě zlepšit vzájemné poznání a důvěru.

Lze konstatovat, že praktické zkušenosti s fungováním MIM tato očekávání nesplnily. I když množství poskytnutých informací nemůže být při hodnocení jediným faktorem, je zřejmé, že rozsah jeho uplatnění musí být považován za nedostatečný. I když by podle čl. 2 odst. 1 rozhodnutí měl každý členský stát posoudit, jestli jeho vnitrostátní opatření mohou mít významný dopad na více členských států nebo na EU jako celek, je překvapující, že pouze malá část opatření byla do této kategorie zahrnuta. Kromě toho relativně velký počet členských států nikdy prostřednictvím MIM žádné opatření neoznámil (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU).

Zjevná je rovněž klesající dynamika výměny informací prostřednictvím MIM, a to navzdory tomu, že Komise mnohokrát členské státy vyzývala, aby systém používaly. Není zřejmé, proč se MIM poslední dobou používá jen sporadicky, a to přesto, že členské státy jsou ve své vnitřní přistěhovalecké a azylové politice aktivní. Komise poznamenává, že se objevují otázky v souvislosti s opatřeními s možným velkým dopadem, která se v jiných členských státech projednávají nebo přijímají, neboť nebyly v rámci MIM oznámeny. To dokazuje, že nedostatek informací může skutečně být překážkou při budování vzájemné důvěry potřebné pro účinnou spolupráci v oblasti přistěhovalectví a azylu.

Zvláštní obavy je možno vyjádřit ohledně oznamování opatření před jejich přijetím. Byly poskytnuty pouze čtyři návrhy právních předpisů a devět opatření ohledně politických záměrů nebo dlouhodobého plánování. Nízká úroveň aktivit v této etapě rozhodovacího procesu zcela jistě nepřispívá k výměně názorů, která by ve vnitrostátních politikách pomohla zformovat koordinovanější postup.

Komise připomíná, že záměrem MIM bylo poskytnout pružný, rychlý a nebyrokratický způsob výměny informací se zohledněním požadavků na důvěrnost a ochranu údajů. To v porovnání s jinými stávajícím fóry a mechanismy EU, které nemusí vždy umožnit zajištění přenosu informací v „reálném čase“ a okamžitě podle potřeby, představuje přidanou hodnotu.

6. ZÁVĚRY

Posílení výměny informací a společné diskuze v rámci EU je způsob, jakým lze zajistit vysokou úroveň politické a operační solidarity v oblasti společné přistěhovalecké a azylové

---

[3] Viz například: sdělení Komise – Vytváření společné přistěhovalecké politiky, KOM(2007) 780 v konečném znění.

politiky. Vnitrostátní opatření přijímaná izolovaně mohou oslabit soudržnost a důvěru v Evropě [4].

Potřeba podpořit výměnu informací v této oblasti je zdůrazněna i v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, ve kterém bylo dohodnuto, že vzájemná informovanost o migraci bude prostřednictvím vylepšení stávajících nástrojů posílena tam, kde to bude zapotřebí[5].

Komise ve svém sdělení vydaném s ohledem na stockholmský program[6] také uvedla, že by mezi členskými státy mělo dojít ke zlepšení informovanosti o legalizaci.

Komise se proto domnívá, že efektivní komunikace musí zůstat rozhodující složkou dalšího rozvoje politik EU o přistěhovalectví a azylu, v rámci kterých se potřeba výměny informací bude dále zvyšovat. Podle toho, jak MIM v současné době funguje, se však nezdá, že bylo tohoto cíle prostřednictvím MIM dosaženo.

Komise vzhledem k relativně krátké době fungování MIM nepovažuje za vhodné navrhovat změny rozhodnutí podle jeho článku 5. Neexistuje důkaz, že důvodem neuspokojivého uplatňování rozhodnutí jsou jeho ustanovení. Rovněž lze na základě výše uvedených seminářů konstatovat, že používání sítě CIRCA nezpůsobilo závažné technické problémy.

Komise v budoucnu považuje za žádoucí zefektivnit fungování MIM v rámci všeobecnějšího rámce. Vhodným kontextem se zdá být provádění Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu, jehož výstupem bude výroční zpráva Komise pro Radu. První zpráva o metodě sledování bude zveřejněna v roce 2010 a v roce 2011 bude vydána v rozšířené verzi, která se bude zabývat i závazky vyplývající ze stockholmského programu a jeho doprovodného akčního plánu[7].

To znamená, že po vydání této zprávy budou informace, které jsou v současnosti oznamovány prostřednictvím MIM, v následujících letech uváděny ve výroční zprávě Komise o provádění paktu.

---

4 Viz sdělení Komise: Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje – KOM(2008) 359 v konečném znění.

5 Dokument Rady č. 13440/08.

6 Sdělení Komise: Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – KOM(2009) 262/4/4.

7 Sdělení Komise: Metoda sledování provádění Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu, KOM(2009) 266 v konečném znění.

PŘÍLOHA:

INFORMACE POSKYTNUTÉ ČLENSKÝMI STÁTY

Členské státy	Správní rozhodnutí	Přijaté právní předpisy	Návrhy právních předpisů	Soudní rozhodnutí	Ostatní	Politické záměry, dlouhodobé plánování	Celkem
Rakousko		2					**2**
Belgie							**0**
Bulharsko							**0**
Kypr							**0**
Česká republika		1	1				**2**
Dánsko							**0**
Estonsko							**0**
Finsko							**0**
Francie							**0**
Německo		1					**1**
Řecko		3					**3**
Maďarsko		4					**4**
Irsko							**0**
Itálie	3		2				**5**
Lotyšsko							**0**
Litva							**0**
Lucembursko							**0**
Malta		1					**1**
Nizozemsko			1		3	4	**8**
Polsko		3					**3**
Portugalsko		1					**1**
Rumunsko						1	**1**
Slovensko		1					**1**
Slovinsko		1					**1**
Španělsko	4	1				1	**6**
Švédsko		2			1	1	**4**
Spojené království						2	**2**
Celkem	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**